

Ejendomsbesiddere at nedlægge Forbud, maa man først og fremmest begynde med dem, som bo ved Søen, og ikke dem, som bo inde i Landet.

Oscar Hansen: Jeg skulde meget beklage, om det af det ærede Medlem for Stubbekøbing (N. J. Larsen) stillede Ændringsforslag skulde blive vedtaget. Jeg vilde beklage det allerede af rent formelle Grunde. Som bekendt har denne Sag vakt ikke lidt Debat her i Tinget og ikke faa Vanskeligheder i Udvalget, men det er lykkedes de oprindelige Forslagsstillere og Udvalgsmedlemmer at samles i Enighed uden Parthensyn om at føre Sagen frem. Ærede Medlemmer ville have hørt Lovforslaget forsvare her i Salen, ikke blot af Flertallets Ordfører, men ogsaa af det ærede Medlem for Fredensborg. Nu kommer man paa et saa sent Stadium af Sagen og kaster et Ændringsforslag ind, som hverken Forslagsstillerne eller de oprindelige Udvalgsmedlemmer have haft Lejlighed til at tage Stilling til, et Ændringsforslag af ikke ringe Rækkevidde og et Ændringsforslag, som i Virkeligheden, saa vidt man kan forstaa det, i alt Fald delvis tidligere er blevet drøftet i Udvalget og der ikke er blevet godkendt. Det er sikkert nok, at naar den højtærede Minister stiller sig saa velvillig til Lovforslaget, som han gør, er det blandt andet, fordi Udvalget har arbejdet paa den Maade, at der er opnaaet Enighed fra alle Sider, men det maatte betragtes som haabløst at tilvejebringe en saadan Enighed om et Ændringsforslag som det, der her er foreslaaet, hvis det var kommet frem i Udvalget. Alene af Hensyn til det gode Samarbejde, der har været om denne Sag og som ogsaa er nødvendigt, hvis Sagen i det hele skal føres igennem — og, som det ærede Medlem for Fredensborg sagde, er det jo af Vigtighed og Betydning at føre den igennem — og af Hensyn til, at Udvalgets Medlemmer slet ikke have haft Lejlighed til at tage Stilling til det vedkommende Ændringsforslag, vil jeg stemme mod det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Stubbekøbing.

J. Hage: Da jeg udtalte min Forunding over det ærede Medlems for Stubbekøbing (N. J. Larsens) Stilling, burde jeg maaske have tilføjet, men jeg betragtede det som overflødig, at det var, fordi han ellers er en saa overordentlig skarpsindig Mand, men det kunde jeg ikke se, han havde været ved denne Lejlighed. Nu maa

jeg ganske vist efter hans Udtalelser give ham en Kompliment, ikke for Skarpsindighed, men derimod for en udmærket Hukommelse, siden han kan erindre saadanne Smaaepisoder, som ere foregaaede for 10—12 Aar siden, og som ere gaaede mig af Glemme. Det, der forekommer mig forbavsende ved dette Forslag — for jeg kan ikke nægte, det forbavser mig — er, at en skarpsindig Jurist som det ærede Medlem for Stubbekøbing kan staa op og gøre sig til Talsmand for dette, at en enkelt Privatmand skal kunne forlange noget til Fordel for sig selv, og saa skal der kunne paalægges en anden Privatmand i den førstes Interesse, og uden at denne anden selv behøver at have mindste Interesse i Sagen, en varig Servitut paa hans Ejendom, som kan være ham til overordentlig Skade. Naar der ellers paalægges den Slags Samfundsservitutter, er det jo i Almindelighed Fredskovsservitutter og lignende, hvor hele Samfundet og de mange enkelte maa finde sig i at bære Byrden, fordi der kan ske en stor Kalamitet, og dog vilde Paalæget af en Fredskovsforpligtelse i vore Dage vel nærmest være utænkelig, men her er det sat saaledes paa Spidsen, at en eneste Lodsejer, som bor inde i Landet, kan fordre, at den, som bor ved Kysten, skal lide stor Skade, udelukkende til Fordel for den inde i Landet boende. Det kan det ærede Medlem virkelig ikke anføre som et Eksempel paa en Samfundsinteresse. Jeg paastaar i alt Fald, at det er fuldstændig forskelligt fra det, som man hidtil har ment, naar man har talt om en Servitut, som paalægges for Samfundets Skyld. Vi have maaske en Analogi i Loven om skadeligt Vands Afløb, men der er dog vist ingen, der nogen Sinde har tænkt paa, at fordi en Mand vil af med sit skadelige Vand, skal det kunne ske uden Spor af Erstatning, og en anden Mand finde sig i, at man graver og tumler paa hans Ejendom eller foretager lignende Foranstaltninger. Her er der ikke Tale om at foretage Foranstaltninger paa anden Mands Ejendom, men derimod om at lægge en Servitut paa den, som kan skade ham i høj Grad. Naar en privat Person foretager sig noget paa en anden Mands Ejendom, er det altid under Forudsætning af fuld Erstatning. Skulde det ærede Medlem bringe sit Forslag i Overensstemmelse med den gældende Lov, skulde han foreslaa, at den anden Lodsejer kunde faa et saadant Forbud nedlagt mod fuld Erstatning. Det undrer mig forresten, at jeg kan finde mig